

Р Е Ш Е Н И Е

№ 18

гр.Перник, 25.02.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и седми януари две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **А.М.**, като разгледа докладваното от съдията **административно дело № 539/2010 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 172, ал. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на **Е.В.М.,***** срещу заповед № 1160/17.11.2010 г. на Началника на РУП гр.Радомир, при ОД на МВР - Перник, с която на основание чл. 171, т.2, б. "е" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелство за управление на МПС ". В жалбата си оспорващата твърди, че заповедта е издадена в противоречие с материалния и процесуалния закон

Иска се отмяна на наложената принудителна административна мярка.

Ответникът по жалбата Началникът на РУП гр.Радомир, при ОД на МВР - гр. Перник, представляван в съдебно заседание от юрисконсулт оспорва жалбата, като изразява становище, че административният акт е издаден от компетентен орган в кръга на правомощията му, при спазване на материалноправните и процесуалноправните изисквания за издаването му. Твърди, че не са допуснати съществени нарушения в хода на производството, развило се пред административния орган, като заповедта е в съответствие с материалния закон.

Административен съд Перник, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и извършвайки служебна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

На 13.11.2010 г. в с.Прибой, общ. Радомир по път 1-6, в посока от гр.Радомир към гр.Кюстендил, жалбоподателката е причинила ПТП. При управлението на л.а. "Опел корса", с рег.№РК3466АХ предприема завой наляво без да се съобрази с пътната маркировка и не пропуска насрещно движещия се мотоциклетист. От служителите на РУП Радомир на място е съставен акт за установяване на нарушение №1160/13.11.2010 г., в който е посочено, че са нарушени разпоредбите на чл.6, ал.1, предложение четвърто от ЗДвП, чл.37, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.3 от ЗДвП. Въз основа на акта на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. "е" от ЗДвП.

Предмет на съдебен контрол в настоящето производство е налагането на принудителната административна мярка.

По смисъла на чл. 171 ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на

преустановяващите ПАМ. Волеизявлението за прилагането на ПАМ се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 ал. 1 АПК и се издава по реда на глава пета, раздел втори от АПК.

Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 ЗДвП е извършено от водача на МПС съответно на хипотезата на правната норма административно нарушение, което се установява с акт за административно нарушение (АУАН), съставен от компетентните длъжностни лица. В конкретния случай е налице съставен АУАН, в който подробно е описано пътно-транспортното произшествие предизвикано от жалбоподателката, както и нарушенията от нея законови разпоредби. При връчването на акта Елена М. не е възразила, напротив отбелязала е собственоръчно "написаното е вярно". В този смисъл не е налице спор между страните по установената фактическа обстановка. При налагането на принудителната административна мярка, обаче са допуснати множество нарушения които обосновават нейната отмяна като незаконосъобразна.

Неправилно в заповед №1160/17.11.2010 г. е отбелязана датата на извършване на нарушението. Налице е разминаване в датите посочени в АУАН и в обжалвания административен акт.

Налице е и друго разминаване между АУАН и заповедта. В акта е посочено, че са нарушени три законови разпоредби - чл.6,ал.1, предложение четвърто от ЗДвП, чл.37, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.3 от ЗДвП, а в заповед №1160/17.11.2010 г. е наложена ПАМ само за едното макар да са посочени като нарушени отново трите правни норми. Вярно е, че свидетелството за правоуправление на жалбоподателката може да бъде отнето само веднъж, независимо колко нарушения не извършила, но въпреки това при предприемане на действия по административна принуда компетентните органи следва да действат с оглед разписаните правила и коректно и точно да посочват както нарушенията законови разпоредби така и съответстващите им санкции.

Свидетелството за управление на МПС на жалбоподателката е отнето на основание чл.171, т.1, б. "е" от ЗДвП. В хипотезата на чл. 171 т. 1 б. "е" ЗДвП може да бъде приложена ПАМ от вида "временно отнемане на свидетелството за правоуправление до отпадане на основанията" на водач, който управлява МПС без застраховка "Гражданска отговорност". Съгласно изискването по чл. 100 ал. 1 т. 3 ЗДвП водачът на МПС е длъжен да носи документ за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност", като това задължение е различно от задължението по ал. 3 на същия член.

Задължението по чл.100, ал.3 от ЗДвП е стикерът за застраховката гражданска отговорност да бъде залепен в долния ляв ъгъл на предното стъкло на МПС-то.

От събраните по делото доказателства е видно, че органите на реда при съставянето на АУАН №1160/13.11.2010 г. са установили, че за управлявания от жалбоподателката автомобил няма сключена застраховка "Гражданска отговорност". Нарушението може да бъде квалифицирано по чл.100, ал.1, т.3 ЗДвП, но не и по ал.3 на правната норма. Налице е разминаване между установената фактическа обстановка, описанието на допуснатото от жалбоподателката нарушение и санкционната норма, която е приложена.

Като правно основание за издаване на оспорената заповед е посочена разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН, съгласно която "за предотвратяване и преустановяване на административни нарушения, както и за предотвратяване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки". Тази норма е обща и същата не може да бъде правно основание за издаване на оспорената заповед, както неправилно е приел наказващият орган. Още повече, че законодателя в чл.23 от ЗАНН изрично е посочил, че видовете ПАМ, органите които ги налагат, начина за прилагането им и обжалването им се определят от закон или указ. С други думи не е достатъчно за

налагате на ПАМ да се цитира само разпоредбата на ЗАНН, необходимо е и посочване на конкретния закон. В този смисъл за издадената заповед е налице е отменително основание на чл. 146, т. 3 от АПК.

Съдът намира, че е налице нарушение и на изискването за форма на административния акт, тъй като не са спазени задължителните реквизити на чл. 59, т. 7 от АПК. В заповедта не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва издадената заповед за налагане на ПАМ. Посочено е, че може да се обжалва по реда на АПК пред наказващия орган, с което се създават предпоставки за неяснота и объркване на адресатите на административния акт. Не е посочен срок както и компетентния съд, поради което е налице нарушение на изискването за форма на административния акт, отменително основание по чл.146, т. 2 от АПК.

От изложеното до тук следва,че жалбата следва да бъде уважена като основателна, а издаденият индивидуален административен акт отменен изцяло като незаконосъобразен.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен съд - Перник,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 1160/17.11.2010 год. на Началника на РУП Радомир, с която на Е.В.М., ЕГН ***** е наложена принудителна административна мярка "Временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до отпадане на основанието".

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: /п/